

In memoriam

IN MEMORIAM

**Akademik Vladimir Premec, professor emeritus
(1939. – 2018.)**

Vladimir Premec rođen je 1939. u Goli u Republici Hrvatskoj. Osnovnu je školu pohađao u rodnome mjestu i u Virju. Godine 1958. maturirao je u Nadbiskupskoj klasičnoj gimnaziji u Zagrebu. Studij filozofije i komparativne književnosti završio je na Filozofskome fakultetu Sveučilišta u Zagrebu 1965., a stupanj doktora humanističkih znanosti stekao je na Filozofskome fakultetu u Sarajevu 1968. obranivši doktorsku disertaciju s naslovom *Petrićeva kritika Aristotela*. Svoju znanstveno-nastavnu djelatnost započeo je 1967. na Odsjeku za filozofiju Filozofskoga fakulteta u Sarajevu na kojemu će ostati sve do umirovljenja 2009. Na istome fakultetu biran je u znanstveno-nastavna zvanja: u zvanje docenta 1970., u zvanje izvanrednoga profesora 1975. i redovitoga profesora 1983. U tri je navrata bio predstojnik Odsjeka za filozofiju, a od 1977. do 1979. bio je prodekan na Filozofskome fakultetu u Sarajevu. Od godine 1992. bio je gostujući profesor na Akademiji scenskih umjetnosti u Sarajevu gdje je predavao estetiku. Bio je stipendist Zaklade „Aleksander von Humboldt“ i Zaklade „Fritz Thyssen“ zahvaljujući kojima je gotovo dvije godine proveo na sveučilištima u Mannheimu i Heidelbergu.

Premec je bio tajnik Hrvatskog filozofskog društva od 1965. do 1966. te predsjednik Društva za filozofiju BiH od 1976. do 1978. Bio je član mnogih tuzemnih i inozemnih udruženja: član i potpredsjednik sarajevske Asocijacije nezavisnih intelektualaca *Krug 99*, počasni član Associazione Nicolò Copernico u Ferrari, član i osnivač PEN Centra BiH. Dobitnik je počasnoga doktorata iz filozofije (*Doctoratus philosophiae honoris causa*) na Sveučilištu u Ferrari 1995. te International Peace Prize (SAD). Bio je i redovni član Akademije nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine.

Bio je mentor pri izradbi deset uspješno obranjenih doktorskih disertacija.

Iza sebe je ostavio brojne spise, njih gotovo tri stotine: autorske knjige (10), knjige u suautorstvu (2), uredništvo i suuredništvo knjiga (2), poglavlja u knjigama, monografijama, predgovori i pogovori (29), radovi u zbornicima (25), radovi u časopisima (83), recenzije, prikazi, osvrti i diskusije (109), prijevodi (17) i intervjui (13).

Od autorskih knjiga možemo izdvojiti sljedeće: *Franciskus Patricijus*, Beogr WSYad, 1968.; *Biće beskonačnog*, Sarajevo, 1973.; *Pohvala filodoksiji*, Sarajevo, 1978.; *Hrestomatija etičkih tekstova: patristike – sholastike – renesanse*, Sarajevo, 1978.; *O marksistima i kršćanima*, Banja Luka, 1988.; *Petrićeva kritika Aristotelesa*, Zenica, 1996.; *Logos u Herákleitosa*, Sarajevo, 1996.; *Tjeskoba tolerancije*, Sarajevo – Zagreb, 2005.; *Filozofijska i sociologijska bibliografija S. R. Hrvatske od 1945-1962.*, Sarajevo – Zagreb, 2009.; *Simfonia Bosniae*, Sarajevo, 2015.

Prevodio je djela s latinskoga, talijanskoga i njemačkoga, od kojih možemo izdvojiti djela Tome Akvinskoga (*Dvije filozofske rasprave*, 1967.; *Rasprava o općim pojmovima*, 1973.; *O biću i biti*, 1973.; *O biću i bitnosti*, 2008.), Franje Petrića (*Sretan grad*, 1975.; *Izabrani politički spisi*, 1998.). Uz to zapaženi su i prijevodi s njemačkoga djela *Sveto Rudolfa Otta* te djela *Jutarnje rumenilo na uranku* Jakoba Böhmea.

Upoznati čovjeka, ljubitelja mudrosti i klasične filologije kao što je bio akademik Vladimir Premec bila je iznimna čast i zadovoljstvo. Njegove blage i tihe, ali ujedno i duboke riječi nisu mogle ostaviti nikoga ravnodušnim. Za njega je uistinu vrijedila ona stara „tiha voda brege dere“. Čovjek koji je po svojim djelima bio i ostao velik, a istodobno ponizan i blag, visoko cijenjen kako zbog svoga karaktera isto tako i zbog svoga znanstveno-nastavnoga djelovanja.

Sit tibi terra levis!

Dr. sc. *Mate Buntić*, izv. prof.
mate.buntic@ff.sum.ba